

[Himmelstrup.]

er rigtigt eller ej at gøre dette, men det, jeg synes er det mærkelige ved det, er, at her forelægger den højtærede Finansminister et Forslag, som han kræver gennemført fra den ene Dag til den næste, og camouflerer det alene som et Skatteforslag, og han tager Partiførerne til sig om Formiddagen og siger: Jeg skal bruge 34 Mill. Kr., jeg maa have dem paa den og den Maade, det kan der vel ikke være noget i Vejen for — og saa skjuler der sig i Forslaget saadanne Perspektiver som disse.

Der kan jo blive Tale om mange andre Ting. Tidens Knaphed har ikke tilladt en overhovedet at sætte sig ind i alle de Forhold, Forslaget drejer sig om. Naar man gaar det rigtigt efter, vil det maaske vise sig, at der skjuler sig andre mærkelige Forhold her.

Men det er den Slags Ting, som den højtærede Finansminister skulde have oplyst Folketinget om, da han forelagde sit Lovforslag, det er den Slags Ting, som skulde staa ordentlig forklaret i Bemærkningerne, hvis der var Redelighed i det. Jeg vil gerne bede den højtærede Finansminister om, naar han faar Ordet, at fremsætte nogle Udtalelser ogsaa om dette Forhold og sige, hvorfor han ikke har redegjort for, hvad hans Hensigt i Virkeligheden har været.

Dette Lovforslag skal altsaa gennemføres i Dag i begge Ting og skal træde i Kraft i Morgen tidlig — der staar i § 2, at de nye Omsætningsafgifter skal træde i Kraft den 4. Oktober 1939 ved Døgnets Begyndelse. Der er ikke Tid til Undersøgelser. Den højtærede Finansminister har ved sin Fremgangsmaade, ved at udstede den Bekendtgørelse, hvorved han har standset Salget af alle de paagældende Varer, i Virkeligheden bragt Rigsdagen i en Tvangssituation. Det er der ikke noget at gøre ved. Lovforslaget maa gennemføres; den Situation, der foreligger i Øjeblikket for Handelen med disse Varer, er ganske utaalelig, det har vi hørt hele Dagen i Gaar og i Dag til Morgen. Jeg kan altsaa sige, at vi ikke har noget imod, at den højtærede Finansminister tager 34 Mill. Kr. af de 81 Mill. Kr. paa den indirekte Beskatning. Men vi kan ikke tage noget som helst Medansvar for Enkelthederne i Lovforslaget, da der ikke har været Tid til at gennemgaa dem.

Den socialdemokratiske Ordfører stillede i Udsigt, at Lovforslaget bliver undergivet en kort Udvalgsbehandling. Det kan

man jo godt gøre; det er imidlertid langt mere en Formalitet end en Realitet; det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan foretages væsentlige Ændringer i Lovforslaget, som det hele er tilrettelagt, men jeg mener dog, at Udvalgsbehandling bør ske, da man derved i hvert Tilfælde giver Erhvervene Adgang til at gøre Bemærkninger til Lovforslaget; det kan dog være, at der er tekniske Enkeltheder ved Lovforslagets Opbygning, som Erhvervenes Repræsentanter ønsker at gøre Rigsdagen opmærksom paa, og som Rigsdagen ikke selv vil være i Stand til at gennemskue i den Tid, der er levnet til Behandling af Lovforslaget. Jeg gaar altsaa ud fra, at Lovforslaget vil blive underkastet en kort Udvalgsbehandling. Det kan ikke blive mere end en Time eller halvanden, men ogsaa dette kan maaske have sin Værdi for Erhvervene. Jeg venter mig dog ikke nogen væsentlig Ændring i Lovforslaget; der bliver utvivlsomt taget ganske summarisk paa det.

Vi har, som sagt, ikke noget imod, at der tages 34 Mill. Kr. paa de indirekte Afgifter. Nu afventer vi, hvad den højtærede Finansminister siger om dette om Hjemmebygning, som jeg ikke anser for uvigtigt. Om vi vil stille Ændringsforslag, afhænger af, hvad Finansministeren udtaler.

Korsgaard: I Aabningstalen kalder Statsministeren paa, at man skal tage vidtgaaende Hensyn. Det maa vel betyde, at ogsaa Regeringspartierne skal tage vidtgaaende Hensyn til Oppositionen. Gør man nu det f. Eks. i de Lovforslag, der her er fremsat? Tager man ogsaa vidtgaaende Hensyn til ikke at fremkalde i hvert Fald endnu unødvendig Panikstemning i hele Folket? Jeg synes det ikke. Jeg synes i det hele taget, at med Hensyn til at skabe Panik er Regeringen gaaet i Spidsen. Man har kastet sig over nogle Smaahamstrere, og saa er Sandheden den, at Regeringen er Storhamstrer. Den mener, at der nok endnu findes en Del Penge i Landet, og dem tager den saa mange af, som den nogenlunde kan faa fat i. Jeg er slet ikke sikker paa, at dette er forstandigt. Naar den højtærede Finansminister i Gaar i Forbindelse med Statsregnskabet priste sig lykkelig over, at han har faaet et Overskud paa 20 Mill. Kr., og sagde, at dette viste, som Situationen har udviklet sig, at Regeringen har gjort det rigtige, er jeg heller ikke sikker paa dette. Man maa altid erindre, at det, man opnaar ved at tage Penge ved Skatter, er, at man flytter Pengene fra private Erhverv